

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติในการพัฒนากระบวนการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ โดยใช้การศึกษาแบบเดลฟาย (Delphi Technique) มีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกรอบของการวิจัย
3. การหาผู้เชี่ยวชาญ
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา รายงานการวิจัย และผลงานการวิจัย ทั้งของหน่วยงานที่ดำเนินการด้านการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะมากำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย

2. กำหนดกรอบของการวิจัย

โดยตั้งหัวข้อและประเด็นในกรอบของการวิจัย ได้แก่

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ โดยเฉพาะ ศึกษาปัญหาของการดำเนินการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ เพื่อหาประเด็นและรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการช่วยเหลือ

2.2 หลังจากผู้วิจัยได้กรอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ผู้วิจัยได้นำกรอบคำถามไปสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความสามารถ มีผลงาน หรือปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ รวมทั้งสิ้น 5 ท่าน เพื่อรวบรวมข้อมูลในการสร้างรายละเอียด ประเด็นในการตั้งคำถาม ข้อมูลในสภาพปัจจุบัน

2.3 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 มาปรับปรุงและเรียบเรียงขึ้นใหม่ เพื่อสร้างรายละเอียดให้ครบถ้วน หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้สร้างข้อมูลดังกล่าวเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราประมาณค่า แบบสอบถามแบบเลือกตอบ และ แบบสอบถามแบบปลายเปิด จำนวน 5 หัวข้อใหญ่ ประเด็นในการตั้งคำถาม ข้อมูลสภาพปัจจุบัน ในด้าน

- การดำเนินการทางกฎหมายโดยรวม
- การกระทำที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม
- การตรวจบันทึกหลักฐานด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต การบำบัดฟื้นฟู
- การคุ้มครองเด็กคืนสู่สังคม การแยกเด็กไปยังสถานที่ปลอดภัย
- การติดตามดูแลเด็กหลังจากได้รับการบำบัดฟื้นฟู และการจัดการกับผู้ล่วงเกินทางเพศต่อเด็ก

2.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างแล้วไปทดสอบ และขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญบางส่วน ต่อจากนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการทดสอบนั้นมาปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่างๆ ก่อนที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงต่อไป

3. การหาผู้เชี่ยวชาญ

3.1 กำหนดเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นนักวิชาการหรือมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กถูกล่วงเกินทางเพศ โดยมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้บริหารระดับนโยบายและปฏิบัติงานที่เคยมีความรู้และประสบการณ์ในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ และ/หรือ
2. เป็นผู้บริหารระดับนโยบาย และปฏิบัติงานที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ และ/หรือ
3. เป็นนักวิชาการ หรือบุคคลที่มีผลงานทางการวิจัย หรือเขียนหนังสือเรื่องเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ และ/หรือ
4. เป็นนักวิชาการในแขนงวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กถูกล่วงเกินทางเพศ และมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักกฎหมาย จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น แพทย์ทั่วไป(กุมารแพทย์ สูตินรีแพทย์ นิติแพทย์ นิติจิตแพทย์) ตำรวจ

3.2 กำหนดเกณฑ์คัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ คือเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์หรือมีบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้างาน หรือบริหารจัดการเกี่ยวกับปัญหาเด็กถูกล่วงเกินทางเพศ

ประชากร (Population) และ กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศทั้งในหน่วยงานของรัฐและเอกชนโดยมีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ตรงในการทำงานมาและ/หรือมีประสบการณ์เกี่ยวข้องในการดูแลเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักกฎหมาย จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น แพทย์ทั่วไป(กุมารแพทย์ สูตินรีแพทย์ นิตแพทย์ นิตจิตแพทย์) ตำรวจ ซึ่งเป็นกลุ่มที่สมัครใจในการศึกษาในครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรตัวอย่าง คือประชากรที่ใช้ในการวิจัยที่ได้จากการคัดเลือกตัวอย่างแบบ Purposive Sampling ได้แก่ นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นในภาครัฐและเอกชน

ขนาดตัวอย่างกำหนดความคลาดเคลื่อนน้อยกว่า.05 จึงเลือกแต่ละกลุ่มวิชาชีพอย่างละ 10-20 คนโดยการคัดเลือกแบ่งตามอาชีพได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักกฎหมาย จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น แพทย์ทั่วไป(กุมารแพทย์ สูตินรีแพทย์ นิตแพทย์ นิตจิตแพทย์) ตำรวจ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 3 ฉบับ เพื่อใช้เก็บข้อมูล 3 รอบ

1. แบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Opened Ended Question) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นตามประเด็นต่างๆที่ได้ตั้งไว้ โดยนำแบบสอบถามรอบที่ 1 ที่สร้างเสร็จให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์พิจารณาความเหมาะสมและความครอบคลุมของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ หลังจากนั้นจึงขอรับแบบสอบถามรอบที่ 1 จากนั้นจึงปรับข้อความให้ชัดเจนโดยมีแนวคิดเดิมตามกรอบการวิจัยครั้งนี้

2. แบบสอบถามที่นำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 2 คือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 สเกล ตามแบบของลิเคอร์ทสเกล(Likert Scale)

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อคำถามที่ร่างขึ้นในรอบที่ 2 นี้ได้จาก การวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถาม ปลายเปิดในรอบที่ 1 มาวิเคราะห์และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจและพิจารณาความเหมาะสมและรูปแบบของเครื่องมือ จากนั้นหากพบว่ามีข้อความที่มีความหมายซ้ำซ้อนกัน ขาดความกระชับ จึงทำการปรับปรุงต่อ

3. แบบสอบถามรอบที่ 3 สร้างโดยการนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 มาทำการวิเคราะห์ หาค่ามัธยฐาน(Median)และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)เป็นรายชื่อ หลังจากนั้นลงค่ามัธยฐาน(Median)และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)ที่หาได้ ลงในแบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลในรอบที่ 3 ซึ่งมีข้อคำถามที่เหมือนกับในรอบที่ 2 แล้วจึงส่งให้ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยครั้งนี้ โดยแสดงเครื่องหมายคะแนนการตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านที่ตอบคำถามในรอบที่ 2 เป็นรายชื่อด้วย

แบบสอบถามแบบเลือกตอบ แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 5 หัวข้อใหญ่ในรอบแรก ส่วนในรอบที่ 2 และ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิด

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้การวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique)ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ โดยอาศัยแบบสอบถามของผู้วิจัยที่สร้างขึ้นเอง โดยการวิเคราะห์จากข้อมูลต่างๆที่ผู้เชี่ยวชาญที่ได้แสดงความคิดเห็นในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 3 รอบ

หลังจากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลในเบื้องต้น เพื่อจะนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในขั้นต่อไป โดยใช้เทคนิคเดลฟาย เพื่อสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในการศึกษา แนวโน้มของการช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณทางเพศ โดยดำเนินการในขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้แบ่งผู้เชี่ยวชาญเป็น 6 กลุ่มด้วยกัน ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักกฎหมาย จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น แพทย์ทั่วไป(กุมารแพทย์ สูตินรีแพทย์ นิติแพทย์ นิติจิตแพทย์) ตำรวจ รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่สมัครใจในการศึกษาในครั้งนี้

หลังจากที่ได้รายชื่อผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยได้ติดต่อขอความร่วมมือในการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อสอบถามถึงความสมัครใจและความพร้อมด้านเวลาในการให้ข้อมูล รวมทั้งชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย วิธีการเก็บข้อมูลและการให้ข้อมูลในการวิจัยเทคนิคเดลฟาย

3.2 เครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้จากการสร้างในขั้นกำหนดรายละเอียด มาเป็นเครื่องมือในการวิจัยเทคนิคเดลฟาย โดยแบบสอบถามดังกล่าวเป็นแบบสอบถามที่ถามผู้เชี่ยวชาญประมาณ 3 รอบซึ่งแบ่งออกเป็น

รอบแรก เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 6 ข้อ ซึ่งประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับ

-ประสบการณ์ในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ

-กระบวนการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ: การร้องทุกข์ การสอบสวน การฟ้องร้องต่อศาล การรักษาเด็ก การรักษาหรือลงโทษผู้กระทำผิด

-วิธีปฏิบัติและบทบาทในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ

-ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

-วิธีแก้ไขเมื่อเกิดปัญหา

-กระบวนการช่วยเหลือที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร

เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น คำถามและแนวคำตอบจะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด(Opened Ended)

รอบที่ 2 และ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบสอบถามแบบเลือก(Multiple Choice) ครอบคลุมใน 6 หัวข้อข้างต้น เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ 5,4,3,2,1 โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด ซึ่งแต่ละระดับคะแนนมีความหมายดังนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ และมีความเป็นไปได้มากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ และมีความเป็นไปได้มาก

3 หมายถึง ข้อความนั้นเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ และมีความเป็นไปได้ปานกลาง

2 หมายถึง ข้อความนั้นเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ และมีความเป็นไปได้น้อย

1 หมายถึง ข้อความนั้นเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ และมีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

3.3 การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 ผู้วิจัยขอความร่วมมือ จากกลุ่มตัวอย่างอย่างเป็นทางการ และส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้วยตัวเอง เพื่อชี้แจงถึงการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.2 ผู้วิจัยนำผลที่ได้รับกลับคืนในรอบที่ 1 มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ดังนี้ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยใช้โปรแกรม SPSS มาวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดค่ามัธยฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการแสดงความหมายของข้อมูลแต่ละข้อไว้ดังนี้

ค่ามัธยฐาน 4.50 และ 4.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่า ข้อความนั้นสมควรใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในระดับมากที่สุด

ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.50 และ 4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่า ข้อความนั้นสมควรใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในระดับมาก

ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 2.50 และ 3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่า ข้อความนั้นสมควรใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในระดับปานกลาง

ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 1.50 และ 2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่า ข้อความนั้นสมควรใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในระดับน้อย

ค่ามัธยฐานน้อยกว่า 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่า ข้อความนั้นสมควรใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการคำนวณค่าพิสัยระหว่างควอไทล์(Quartile Range) โดยการหาค่าของความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 กับควอไทล์ที่ 3 ($Q3-Q1$) นั้น ผู้วิจัยกำหนดว่าหากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่าไม่มากกว่า 1.50 แสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับข้อความนั้น

จากการกำหนดค่าสถิติ ทั้งค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการตัดสินใจว่า ข้อความที่จะนำมาพิจารณาเป็นเกณฑ์ประเมินได้นั้น ข้อความนั้นต้องมีค่ามัธยฐานมากกว่า หรือเท่ากับ 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ต้องน้อยกว่า หรือเท่ากับ 1.50 ซึ่งจะแสดงว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อข้อความนั้น สอดคล้องกัน

3.3.3 แบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ เหมือนกับแบบสอบถามในรอบที่ 2 แต่ผู้วิจัยได้เพิ่มค่าสถิติคือ ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัย ระหว่างควอไทล์ ที่คำนวณได้ ในแต่ละข้อความรวมทั้ง ผู้วิจัย ได้ลงตำแหน่งคำตอบเดิมทุกข้อความที่กลุ่มตัวอย่างท่านนั้นได้ให้ไว้ในรอบที่ผ่านมา ลงในแบบสอบถามชุดนี้ด้วย ซึ่งจะทำให้ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านทราบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ได้แสดงความคิดเห็นต่อข้อความนั้นอย่างไร และตนเองมีความคิดเห็นแตกต่าง หรือไม่แตกต่างไป จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด รวมทั้งให้ผู้ตอบ ได้มีโอกาสทบทวนคำตอบของตนในรอบที่ผ่านมา หากไม่เห็นด้วย โดยยืนยันคำตอบเดิมของตนซึ่งอยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้ตอบต้องให้เหตุผลประกอบด้วย หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามรอบที่ 3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเดิม

3.3.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญส่งกลับมาในรอบที่ 2 มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เหมือนในรอบที่ผ่านมาแล้ว จึงสรุปคำตอบในรอบนี้เป็นแนวทางปฏิบัติ โดยพิจารณาตามข้อกำหนดที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นคือ ข้อความนั้นจะต้องมีค่ามัธยฐานเท่ากับ หรือมากกว่า 3.50 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับ หรือน้อยกว่า 1.50 ซึ่งทำให้ได้ข้อความที่เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ผู้วิจัยได้กำหนดว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิด

เห็นสอดคล้องกันต่อแนวทางการปฏิบัติแต่ละข้อความ เมื่อผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อยร้อยละ 80 ขึ้นไป แสดงความคิดเห็นเหมือนกันต่อการปฏิบัตินั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลทีละข้อที่ผู้เชี่ยวชาญให้คำตอบ จากแบบสอบถามชนิดปลายเปิดในรอบที่ 1 ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกับการช่วยเหลือเด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศ ผู้วิจัยนำคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยครั้งนี้มาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 ในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 สเกล จากนั้นนำคำตอบจากแบบสอบถามรอบที่ 2 มาทำการวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน(Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์(Interquartile Range)ทุกข้อคำถาม แล้วแสดงตำแหน่งของค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ รวมทั้งแสดงตำแหน่งของค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ รวมทั้งแสดงตำแหน่งของคำตอบที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นรายชื่อที่คำนวณได้ลงในแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งมีข้อความเหมือนแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่เพิ่มการแสดงค่าสถิติซึ่งไม่มีในแบบสอบถามรอบที่ 2 จากนั้นนำส่งกลับไปเป็นแบบสอบถามรอบที่ 3 ให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยครั้งนี้พิจารณา ทบทวนคำตอบเดิมของตนเองอีกครั้งหนึ่ง จากคำตอบที่ได้ในแบบสอบถามรอบที่ 3 นี้ ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้แต่ละข้อความมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และฐานนิยม(Mode) แล้วนำมาแปรผล โดยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าสถิติที่มีความสำคัญได้แก่

1. มัธยฐาน(Median) จากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 สเกล ซึ่งมีค่ามัธยฐานของคำตอบในแต่ละข้อ คำถามที่คำนวณได้ โดยนำมาแปรผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ค่ามัธยฐาน 4.50 และ 4.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.50 และ 4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก

ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 2.50 และ 3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง

ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 1.50 และ 2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย

ค่ามัธยฐานน้อยกว่า 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

2. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์(Interquartile Range) คือค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความที่มีค่าไม่มากกว่า 1.5 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้น ในแต่ละข้อ ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียว

กัน(Consensus) แต่ละค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่คำนวณแต่ละข้อความได้มากกว่า 1.5 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความในแต่ละข้อไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. ค่าฐานนิยม (Mode) หาได้โดยการหาความถี่ของระดับคะแนนจาก 1 ถึง 5 สำหรับแต่ละข้อคำถาม ถ้าระดับคะแนนใดมีความถี่สูงถือเป็นค่าฐานนิยมของข้อคำถามนั้น ในกรณีที่ความถี่สูงสุดของระดับคะแนนนั้นอยู่ติดกัน จะถือเอาค่ากลางระหว่างคะแนนทั้งสองนั้นเป็นค่าฐานนิยมของข้อคำถามนั้น สำหรับกรณีที่มีความถี่ของระดับคะแนนสูงเท่ากัน ถือว่าเป็นค่าฐานนิยม โดยถือว่าฐานนิยมเป็นข้อมูลที่มีความถี่มากที่สุด การใช้ฐานนิยมวัดค่าเฉลี่ยของข้อมูลเป็นการยอมรับข้อมูลที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นตัวแทน โดยไม่ต้องนำข้อมูลอื่นมาพิจารณา

4. ความแตกต่างระหว่างค่าฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน หาได้จากการนำค่าฐานนิยมและค่ามัธยฐานของแต่ละข้อคำถามนำมาหาค่าความแตกต่าง โดยกำหนดว่า ค่าสมบูรณ์ของความแตกต่างมีค่าไม่เกิน 1 จึงถือว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน